

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଉଠିବା-ବସିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ଉଛୁଳୁ ଥାଉ ତେବେ ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁନାହିଁ, ବୁଦ୍ଧି ଇତସ୍ତତଃ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରୁ ତୁମକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ସହିତ ତୁମର ଅଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାହିଁକିନା ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବଶତଳକୁ ଖରାପ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତାପ କେବେ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ସଂସ୍ୱପ୍ନ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଫିକା ପଡ଼ିଯିବ ଏବଂ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ ଯେ ଆମେ ବେଖାତିର୍ କରିଛୁ, ପାଠ ପଢ଼ିନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ରୁହାଣୀ (ଆତ୍ମିକ) ଯାତ୍ରାକୁ ତ’ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଯୋଗରେ କୌଣସି ଯାତ୍ରା ହୋଇନଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ୱାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ମନେ ପକାଇବା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର କଥା ନାହିଁ କି କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସେଥିପାଇଁ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ବସିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନା ହେଉଛି । କେଉଁ ପ୍ରକାରର ପାଳନା ? ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । କେବଳ ମାୟା ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗକୁ ଭାଙ୍ଗି ହେଉଛି । ବାକି ଯେଉଁଳି ବି ବସ, ତାହା ସହିତ ଯୋଗର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବହୁତ ସନ୍ତାନ ହଠାତ୍ ଯୋଗରେ ମା-ଠ ଘଣ୍ଟା ବସିଥା’ନ୍ତି । ସାରା ରାତି ମଧ୍ୟ ବସିଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମର ଭଙ୍ଗୀ ଥିଲା, ସେ କଥା ଅଲଗା ଥିଲା, ସେଠାରେ ତୁମର ଧନ୍ଦା ଆଦି କିଛି ତ’ ନଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏକଥା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଘର ସଂସାରରେ ରହି କରମଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କର । ଯାହା ବି କରମଧନ୍ଦା କର କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏବେ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ନାଁ । ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗିବ । ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ପୁଣି କରମାତୀତ (ନିରନ୍ତର ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତି) ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତ୍ରାମାର ପ୍ରାଣ ଅନୁସାରେ ଏବେ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ସବୁ ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି । କହନ୍ତି ଯେ ଖରାପତଙ୍କର ମା ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ତାକୁ ସଂସାର କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ହିସାବ ହୋଇଯାଉଛି । ଜଣାପଡ଼ୁଛି ତୁମର ନାମ ବିଦେଶରୁ ହିଁ ପ୍ରଶ୍ନୀତ ହେବ, କାହିଁକିନା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଭାରତବାସୀଙ୍କଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ । ସେମାନେ ଭାରତରୁ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀମାନେ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହି ଏବଂ ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିଗାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ତମୋପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତେ ତମୋପ୍ରାୟ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ରହିଛି । ଏବେ ଭାରତବାସୀଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଶିଖିବେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଭାରତବାସୀ ଜାଗିବେ । କାହିଁକି ନା ଭାରତବାସୀ ଏକଦମ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ଶୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ଆବାଦ୍ ବାହାରିବ (ଚହଳ ସୃଷ୍ଟି ହେବ) । ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ ଯେ ଆମକୁ କେହି କୁହନ୍ତୁ ଶାନ୍ତି କିପରି ହୋଇପାରିବ ? କାହିଁକି ନା ବାବା ତ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ କହିପାରିବ । ଦୁନିଆରେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଶାନ୍ତି କେବେ ଏବଂ କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ତ’ ଜାଣିଛ ଏଠାରେ ସଂସାର ଅଥବା ହେଉନ ଥିଲା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଭାରତ ସଂସାର ଥିଲା । ଏକଥା ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ବସା ବାନ୍ଧି ଗଲାଣି ଯେ ଇଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କଳ୍ପର ଆଶ୍ୱସ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେଇଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଥରବୁଦ୍ଧି ଏହି ଭାରତବାସୀ ହିଁ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ହେଉଛି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ହେବ । ଯଦି ତ୍ରାମାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ତଥାପି ବାବା ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ଏହା ତ ଖୁସିର କଥା ନା । ଯେବେ କେହି ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କରନ୍ତି ଭିତରେ ଖୁସି ହୋଇଥା’ନ୍ତି ନା । ଆମେ ଏସବୁ ପାସ କରି ଯାଇ ଦେବତା ହେବୁ । ସବୁର ଆଧାର ପାଠ ପଢ଼ା ଉପରେ ରହିଛି ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢ଼ାଇ ଏହିପରି କରାଉଛନ୍ତି । ପାରାତାତ୍ତ୍ୱ ହେଉନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବିଚରା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ତାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ତୁମେ ମହିମା କରୁଛ — ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ସହିତ ଆନନ୍ଦର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭରପୁର ରହିଛି । ତୁମକୁ ଏତେ ସାହୁକାର କିଏ କରାଉଛି ? ଏଠାକୁ ତୁମେ କାହିଁକି ଆସିଛ ? ବରଷା ପାଇବା ପାଇଁ । ଯଦି କାହାର ସଂସାରୀ ଉଲ୍ଲାସ ଥିବ କିନ୍ତୁ ଧନ ନଥିବ ତେବେ ଧନ ବିନା କ’ଣ ହେବ! ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତୁମ ପାଖରେ

ଧନ ରହିବ । ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ସାହୁକାର, ତାଙ୍କର ନିଶା (ଗର୍ବ) ରହିଥାଏ ଯେ ଆମ ପାଖରେ ଏତେ ଧନ ଅଛି, ଏହିସବୁ କାରଖାନା ଆଦି ଅଛି । ଶରୀର ଛାଡିଲେ ତ ସବୁ ଖଲାସ । ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଏତେ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ତ ସମ୍ପଦତ୍ତିର ମାଲିକ ହେଉନାହାନ୍ତି । ତୁମକୁ ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଲାଗୁଥିବାବେଳେ ବିନା କେହି ସ୍ୱାଧୀନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଚିତ୍ତ ହେଉଛି - ଚରିତ୍ରତ୍ୱ ଏବଂ ଗୋଲା (ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର) । ଏହି ଚକ୍ରରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଭରିରହିଛି । ତୁମର ଏପରି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସୃଜନକ ଜିନିଷ ଥିଲେ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ରହସ୍ୟ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ କେହି-କେହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ଖେଳଣା ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ବାବାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ବଡ଼ ଚିତ୍ତ ଲଗାଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦୂରରୁ ପଡ଼ି କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବଡ଼ ଜିନିଷ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ଏଥିରେ ପରିଷ୍କାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କଳିଯୁଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସତ୍ୟଯୁଗ । ବଡ଼-ବଡ଼ ଚିତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ଯାତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ, ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ ମଧ୍ୟ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱର ମା ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାହାରେ ତ ଏପରି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ହିସାବ ତୁମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝାଉଛ ତେଣୁ ଏହା ଏତେ ବଡ଼ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖି ପଡ଼ି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ଯେଉଁଥିରୁ ବୁଝିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବୋମା ଆଦି ତ ତିଆରି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତୁମେ ବିନାଶର ନାମ ଶୁଣି ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲେ ଖୁସି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ସବୁ କିଛି ଛାଡ଼ି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ନିଜ ଆତ୍ମାର ଯୋଗ ମୋ ସହିତ ଲଗାଅ । ଏହା ହେଉଛି ମେହନତର କଥା । ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆମେ ହିଁ ରାଜତତ୍ତ୍ୱ ନେଉଛୁ ପୁଣି ହରାଉଛୁ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଉଠିବା ବସିବା ଚାଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଝରିବା ଉଚିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପାଠପଢ଼ାଇ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ଏତିକି ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରହିବା ଉଚିତ୍ ନା । ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାର ଏତେ ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ରହିଛି ? ବାବାଙ୍କୁ ଏତିକି ମନେ ପକାଉଛି ? ଚକ୍ରର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ତେଣୁ ସେତିକି ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଖୁସିରେ ରୁହ । ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ ଦେଖ କିଏ ! ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତତ୍ୱର ମୁହଁ ଫିକା ପଡ଼ିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସାମାନ୍ୟ ଡେରି ରହିଛି । ଏବେ ଦେବତା ଧର୍ମର ଏତେ ସଦସ୍ୟ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ରାଜତତ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇନାହିଁ । କେତେ ଜେର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ! ବେହଦର ବାବା ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବାଦଶାହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବେହଦର ବାବା ନିଶ୍ଚୟ ବେହଦର ସୁଖ ଦେବେ ନା । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅସରନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ଆତ୍ମା ସେତେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଯେତେ ସେବା କରି ପ୍ରଜା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛ ସେତେ କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁଣି ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ଗରିବମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଚାଲ । ଗ୍ରେନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ଏତେ ଛୋଟ ବ୍ୟାପକରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଭରିରହିଛି । ସମଗ୍ର ପାଠପଢ଼ାର ତନ୍ତ୍ର(ସାରାଂଶ) ଏଥିରେ ରହିଛି । ବ୍ୟାପକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ତିଆରି କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଫଳରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପହାର ଦେଇପାରିବ । କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । କେବଳ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବରଦା ମିଳୁଛି ତେଣୁ ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ବରଦା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବାଦଶାହି କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ମନେ ପକାଅ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମତ କେତେ ଦୃଢ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ବିକାର ନିମନ୍ତେ କେତେ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି । କାମ ବିକାର ପଛରେ ମରୁଛନ୍ତି । କୌଣସି କଥା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତତ୍ୱର ବୁଦ୍ଧି ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲାଣି, ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ସମସ୍ତତ୍ୱର ବୁଦ୍ଧି ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ଏପରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମାଲିକ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଏବଂ କରାଇବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଅକିସାର ନାହିଁ କି ହାର୍ଟଫେଲ୍ ମଧ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ । ଏତେ ମେହନତ କଲୁ ଭାଷଣ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣାଇଲ ତାକୁ ଯିଏ ବି ଶୁଣିଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାପ ତ ଲାଗିଗଲା । ଶେଷ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବେ । ତୁମ ବି.କେ.ମାନଙ୍କର ବହୁତ ଖ୍ୟାତି ହେବାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଚାଲିଚାଲି ଯେମାନେ ଏକଦମ୍ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଟ । କୌଣସି ରିଗାର୍ଡ (ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ) ନାହିଁ, ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧି ବାହାରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଛି । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପଡ଼ିତ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁଠାରେ ନା କେଉଁଠାରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛି । ତେବେ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଗାଇ ବସିବା ଅନୁଚିତ୍ କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବତାକୁ ଖରାପ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଏବଂ ଅପବିତ୍ର ଏକତ୍ର ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିକୁ ଖଲାସ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ କାଇଦା (ନିଷ୍ପା) ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଡ଼ା ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ବଦଳରେ ଅଧିକ କ୍ଷତି ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ସମସ୍ତ ଆଧାର ଯୋଗ ଉପରେ ରହିଛି । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏକତ୍ର ବସିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଲଗା ଅଲଗା ପାହୁ ଉପରେ ବସିବା ଭଲ (ମଧୁବନବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ) । ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପଡ଼ିତ । ତାଙ୍କର

ସତ୍ତ୍ୱ ମଧୁ କରବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଚଳଣିରୁ ହିଁ ଜଣାପଡିଥାଏ । ଯୋଗ ବିନା ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଜନମ-ଜନମାନତର ପାପର ବୋଧ ରହିଛି । ତାହା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବିନା ବାହାରିବ କିପରି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ପତିତ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମଗ୍ର ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଖଲାସ କରିଦେଉଛି । ତାଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ମଧୁ ନହେଉ । କିନ୍ତୁ ଏତିକି ମଧୁ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଯେ କାହାର ସତ୍ତ୍ୱ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମର ସନ୍ଦେହ ପବିତ୍ର ସହିତ ପବିତ୍ରର ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଭଳି ବୁଦ୍ଧି ମଧୁ ଦରକାର ନା । ମିଠା ବାବା ଏବଂ ମିଠା ରାଜଧାନୀ ବିନା ଆଉ କେହି ମନେ ନପଡନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏତେ ସବୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କର ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସରନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ରହିଛି । ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ବିଲକୁଲ୍ ଖଲାସ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ଆୟୁଷ ମଧୁ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଇରଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ (ପାଇ ପଇସାର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ) । କଉଡି ଏବଂ ହୀରାରେ ଫରକ ରହିଥାଏ ନା । ତେଣୁ ତୁମେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଗାୟନ ମଧୁ କରାଯାଏ ସର୍ବ ତୋ ବିଠୋ ନତ୍ (ସତ୍ତ୍ୱ ଥିଲେ ମନ ନାଚେ) । ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗରେ ଖୁସିରେ ନୃତ୍ୟ କରିବ । ଏଠାକାର କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ମନ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଦେଖି ମଧୁ ନଦେଖିଲାପରି ରୁହ, ଆଖି ଖୋଲା ଥାଇ ମଧୁ ଯେପରି ନିଦ୍ରା ଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହସ, ସେହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ରହିବା ଦରକାର । ଏହି ନିଗ୍ରହ ତ ଅଛି ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ । ଏତିକି ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବା ଦରକାର । ନିଜକୁ ଚିହ୍ନିବା ଦରକାର — ଆରେ, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବିଗ୍ରହର ବାଦଗାହୀ ମିଳିବ । ହଠାତ୍ ଯୋଗରେ ମଧୁ ବସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଖାଇ-ପିଇ କାମ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏକଥା ମଧୁ ଜାଣିଛ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବାବା କେବେ ଦାସୀ ହେବାପାଇଁ କହିବେ କି । ବାବା ତ କହିବେ ପବିତ୍ର ହେବାର ପୁରୁଷାରଥ କର । ବାବା ପବିତ୍ର ହେବାର ପୁରୁଷାରଥ କରାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ପୁଣି ପତିତ ହେଉଛ, କେତେ ମିଛ, ପାପ ଆଦି କରୁଛ । ସର୍ବଦା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପାପ ସବୁ ସଂହାର ହୋଇଯିବ । ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କର ଯଦ୍ୱନ୍ତ ନା । ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯଦ୍ୱନ୍ତ । ଲୋକମାନେ ଯଦ୍ୱନ୍ତ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ଏଥିରେ ସଂହାର ହୋଇଯିବ । ବିଦେଶରୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ ଏବଂ ଭାରତରେ ମଧୁ ବ୍ୟାପିଯିବ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗ ଲାଗିଲେ ପାପ କଟିବ ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧୁ ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କର ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାରଥ କରାଇବା । ଲୌକିକ ବାପା ତ ପିଲାର ସେବା କରି ପୁଣି ସେବା ନେଇଥାନ୍ତି ମଧୁ । ଏହି ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନମର ବର୍ଷା ଦେଉଛି ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ କିପରି ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପାପ କଟିଯିବ । ବାକି ପାଣି ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ପାପ କଟି ପାରେ । ପାଣି ତ ଯେଉଁଠି ସେଠି ଅଛି । ବିଦେଶରେ ମଧୁ ନଦୀ ଅଛି ତେବେ କ'ଣ ଏଠାକାର ନଦୀ ପବିତ୍ର କରାଉଛି, ବିଦେଶର ନଦୀ କ'ଣ ପତିତ କରୁଛି ? କିଛି ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ତା ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ଦୟା ଲାଗୁଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ବେଖାତିର (ଗଫଲତ) କର ନାହିଁ । ବାବା ଏତେ ଗୁଲିଗୁଲ୍ (ଫୁଲଭଳି) କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଉଚିତ ନା । ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କରିବା ଦରକାର । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସନ୍ଦେହରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏଠାକାର କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ମନ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ଦେଖୁଥିଲେ ମଧୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ଆଖି ଖୋଲା ଥିଲେ ମଧୁ ଯେପରି ନିଦ୍ରା ନିଶା ଥାଏ, ସେହିପରି ଖୁସିର ନିଶା ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରେ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଧ୍ୟାନ ରହୁ, ଯେମିତି ପତିତତ୍ତ୍ୱ ଅତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ତୁମର ଅତ୍ତ୍ୱ ନ ଲାଗୁ । ମିଠା ବାବା ଏବଂ ମିଠା ରାଜଧାନୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ମନେ ନପଡୁ ।

ବରଦାନ:- ସେବା ଆଧାରରେ ମେଞ୍ଚା (କାନ୍ଥ, କିସମିସ୍, ପେସ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି) ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟବାନ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ରହୁଥିବା ସଦା ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମାନ ହୁଅ । ସେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମେଞ୍ଚା ପ୍ରଦାନକାରୀ । ଯଦି କୌଣସି ସେବା ସମ୍ପଦକୁ କରୁଛି ତେବେ ତାହା ପ୍ରକୃତ ସେବା ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସେବା ପଛକେ ନକର କିନ୍ତୁ ସମ୍ପଦକୁ ଛାଡ଼ ନାହିଁ । ଯେପରି ଶାରୀରିକ ହିସାବରେ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସମ୍ପଦ ରହିଥାନ୍ତି ସେହିପରି ମାନସିକ ତୃପ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସମ୍ପଦ ରହୁଥିବେ କାରଣ ତୃପ୍ତିର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସମ୍ପଦକୁ । ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଭିତରେ କୌଣସି ବି ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ, ଗାନ (ମେୟାଦା), ସାହାୟ ଓ ସାଧନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର କଷ୍ଟ ନଥାଏ । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ସଦା ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମାନ ହୋଇଥିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବତ୍ର ହୃଦୟର ସହିତ ନିଃସଂହାର ସେବା କରି ଆଗକୁ ବଢିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***